

Xth International Congress of Entomology

door

G. L. VAN EYNDHOVEN

Het Xth International Congress of Entomology werd gehouden te Montreal, Canada, van 17—25 augustus 1956, met daarop aansluitend enige excursies naar verschillende delen van het Dominion.

Schrijver dezes heeft het voorrecht gehad dit congres als vertegenwoordiger onzer Vereniging bij te wonen. In het geheel waren 11 Nederlanders tegenwoordig, nl. Mevr. BONNE-WEPSTER en de heren BRUYNING, VAN DINTHER, DRESDEN, VAN DER DRIFT, ELTON, VAN EYNDHOVEN, DE FLUITER, HILLE RIS LAMBERS, KUENEN en DE WILDE. Financiële hulp werd verleend door onderscheidene overheids-instanties en instituten, alsmede door de Uyttenboogaart-Eliassen Stichting. Schrijver dezes ontving zijn steun van laatstgenoemde Stichting.

Wij moeten voor deze hulp zeer dankbaar zijn. Van de kleinere landen vormde ons aantal van 11 personen een recordcijfer, want de overige hadden 5 vertegenwoordigers of minder. Alleen Engeland, Frankrijk en Duitsland kwamen er boven uit.

Bovendien zijn enigen van ons nog geholpen door de congres-organisatie, die onder bepaalde voorwaarden een vergoeding gaf voor de verblijfkosten.

Het spreekt vanzelf, dat de deelnemers uit Canada en de Verenigde Staten verre in de meerderheid waren. Uit Mexico, Centraal- en Zuid-Amerika was de deelname gering. Het aantal ingeschrevenen lag niet ver van de 1500, zodat dit een zeer druk bezocht congres was. In Amsterdam bereikten wij in 1951 omstreeks 850 inschrijvingen.

Dit 10e congres zou oorspronkelijk in 1955 in Brazilië worden gehouden, doch daar dit plan mislukte, werd te elfder ure Canada ingeschakeld. De organisatoren in Canada zijn dus geheel onverwachts voor dit feit geplaatst en zij hebben deze bijeenkomst in zeer korte tijd moeten voorbereiden. Daarbij moesten zij in dit tweetalige land rekening houden met de belangen van twee vrij ver uiteenliggende universiteiten binnen Montreal, alsmede met die van de twee andere grote steden: Ottawa en Quebec.

De wijze, waarop men dit heeft gedaan, dwingt onze bewondering af. Ik heb geen enkel gebrek van betekenis opgemerkt. Het enorme aantal voordrachten was keurig ingedeeld, de tijdschemata liepen naar wens, alle aangeboden maaltijden waren goed geregeld, er waren studentenkamers voor „minvermogenenden uit Europa”, er liepen extra bussen tussen McGill University en de Université de Montréal en voorts overal waar verder nog bussen gewenst waren, er was een trein naar Quebec met slaap-accommodatie, etc.

Een groot aantal leidinggevende personen heeft ervoor gezorgd, dat de zeer talrijke deelnemers steeds in de juiste banen terecht kwamen. Het is ondoenlijk hen allen te noemen. Zonder iemand tekort te doen, mag ik er wel 3 namen uitslichten: Dr. W. R. THOMPSON - President, Mr. J. A. DOWNES - Secretaris en Mr. A. B. BAIRD - Penningmeester.

Het congres werd begunstigd door fraai weer. Wij werden vrijdag 17 augustus ontvangen op de Campus van McGill University, een groot grasveld met bomen, waar in de open lucht de openingsbijeenkomst plaats vond, gevolgd door een

Garden Party voor onderlinge kennismaking. Des avonds was er op deze Campus een zeer aantrekkelijk concert, verzorgd door de Royal Canadian Air Force Training Command Band.

De zaterdag was gewijd aan sectievergaderingen. Er waren in het geheel 15 secties. Vrijdag- en zaterdagavond werden verschillende vertegenwoordigende personen door de President van het congres ontvangen op een gezellige bijeenkomst in het Mount Royal Hotel. Mij viel deze eer op zaterdag te beurt. Nog diezelfde avond vertrokken wij per nachttrein naar Quebec voor een bezoek op zondag aan deze op een rots liggende, mooie, oude stad met haar nog ommuurde centrum. De dag werd gevuld met bezoek aan de dierentuin, sightseeing, een uitstekende maaltijd in het beroemde Château de Frontenac, een vriendelijke ontvangst door de Gemeente op het stadhuis, en er was zelfs gedacht aan gelegenheid tot kerkbezoek in de statige, oude kathedraal. Een extra trein bracht ons 's avonds laat weer naar Montreal terug.

Maandag 20 augustus sectievergaderingen en 's avonds verschillende bijeenkomsten van gelijkgestemde lieden, zgn. „Smokers”, aangeboden door verschillende firma's. Zelf bezocht ik de smoker, welke werd georganiseerd door Dow Brewery Ltd., alwaar heerlijk bier werd geschonken.

Dinsdag 21 augustus was gewijd aan de grote excursie naar Ottawa in een lange stoet van autobussen. Deze tocht liet ons verschillende instituten zien van de hoofdstad des lands en was buitengewoon nuttig om zich op de hoogte te stellen van de werkmethoden en om nieuwe relaties aan te knopen. Bij de avondmaaltijd in de open lucht waren enige manschappen aanwezig van de beroemde Canadian Mounted Police in hun keurige rode uniform, die hielpen bij de technische regeling. Zij lieten zich geduldig vereeuwigen op een ontelbaar aantal foto's.

Van woensdag af waren wij niet meer in de McGill University, doch in de Université de Montréal, waar de Frans sprekende wetenschappelijke wereld geconcentreerd is. Deze is gelegen aan de andere zijde van de Mont Royal, de berg waaraan de stad haar naam ontleent. Ondanks vele aanduidingen was het soms nog een hele toer om in dit enorme gebouw snel de weg te vinden. Woensdag, donderdag, vrijdag en zaterdagmorgen werd hier schoon schip gemaakt met de talrijke voordrachten welke nog op het programma stonden.

Aan feestelijkheden waren er: woensdagavond Buffet Supper in het Chalet op de top van de Mont Royal, aangeboden door de City of Montreal; donderdagavond het Congress Banquet in twee grote zalen van het deftige Windsor Hotel, mogelijk gemaakt door de grote steun van de Canadian Pulp & Paper Association; vrijdagmiddag Vin d'Honneur, aangeboden door de Université de Montréal.

Zaterdagmiddag 25 augustus vond de plechtige slotzitting van het congres plaats, waarbij o.a. werd besloten het 11e congres in 1960 te Wenen te houden. Voor velen in Europa zal deze stad gemakkelijker te bereiken zijn dan Montreal.

De heer N. D. RILEY, reeds vele jaren Secretaris van het Permanent Committee of the International Congresses of Entomology, had de wens te kennen gegeven om in verband met zijn leeftijd deze functie neer te leggen. In zijn plaats werd op de slotzitting benoemd Prof. Dr. D. J. KUENEN. Het verheugt ons, dat deze belangrijke functie aan een Nederlander ten deel is gevallen en wij mogen onze Vice-president ook op deze plaats wel feliciteren met zijn benoeming.

Na het congres hebben de meeste Nederlanders nog deelgenomen aan een der 7 na-excursies. Ook deze waren zeer goed georganiseerd. Zelf maakte ik met de heren BRUYNING en HILLE RIS LAMBERS deel uit van de excursie naar het Parc des Laurentides (Laurentide Park) onder leiding van de heer G. PAQUET. Wij waren met 12 personen. Het weer was kil en regenachtig, maar er werden desondanks vele interessante insecten en mijten buitgemaakt. Wij aten zelf gevangen forellen en zagen tot besluit van nabij nog een wijfjes-eland, terwijl enkele deelnemers het geluk hadden een zwarte beer te zien.

Zelf bezocht ik nog Newfoundland, Moosonee (James Bay), Cochrane (Midden Canada), Toronto, Niagara Falls, Chicago, Manitou Springs met de top van Pikes Peak (4303 m) (Colorado), New York en Burlington (Vermont) met de Green Mountains. In Burlington was ik gast van Mr. Rodger MITCHELL, specialist in watermijten. Het op al deze plaatsen gevangen materiaal bestaat voornamelijk uit hommels en mijten. Veel zou nog te vertellen zijn van wat een ijverig verzamelaar er zou kunnen vinden. Men zou er vele maanden of enige jaren moeten kunnen werken om een goed overzicht te krijgen, met voldoende geld op zak om heen en weer te trekken, doch mijn verblijf van 7 weken heeft reeds een zeer goede indruk gegeven.

Waar men zoveel gastvrijheid heeft betoond en alle deelnemers zoveel heeft laten genieten, past ten besluite nog een woord van hartelijke dank tot een ieder, die heeft medegeholpen om dit congres tot een onvergetelijk evenement te maken.

Amsterdam, Zoölogisch Museum, Zeeburgerdijk 21.

L'interprétation de *Bryobia speciosa* Berl. (non Koch)

Notulae ad Tetranychidas 4

par

G. L. VAN EYNDHOVEN

Une confusion s'est maintenue jusqu'ici sur l'identité exacte de *Bryobia speciosa* C. L. Koch 1838.

BERLESE a donné ce nom à un Acarien qu'il a décrit et figuré en 1888 et qu'il croyait identique à l'espèce de KOCH.

En mai 1955, dans la localité même ou fût récolté le type, au Tschifflicker Wald, près de Zweibrücken (Allemagne), nous avons retrouvé le vrai *Bryobia speciosa* de C. L. KOCH. Dans cette région il est assez commun et se rencontre surtout sur le *Vicia sepium* L.

Cette trouvaille nous a permis de constater qu'il s'agit de deux espèces différentes. L'étude des diagnoses et des planches publiées par KOCH et BERLESE permettait déjà de prévoir ce résultat.

En effet, les longues et fortes soies du fémur I dessinées par BERLESE ne figurent pas sur la planche de KOCH et ne sont pas non plus mentionnées dans sa description, où il établit cependant une comparaison avec d'autres espèces du même genre.

Les figures de KOCH sont si détaillées et si exactes que l'on ne saurait admettre que ce caractère ait pu échapper à ce célèbre naturaliste. Nous avons pu observer que les caractères présentés par le *Bryobia* de Zweibrücken sont généralement tout à fait conformes à ceux qui sont donnés par l'auteur.